

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 75.674 van 3 september 1998
in de zaak A. 41.902/VII-9329.
A. 43.056/VII-9704.**

In zake : I. Gerard BEYLS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. HEYVAERT,
kantoor houdende te GENT,
Hoornstraat 13
II. Luc DEBLAUWE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A.-M. DE DEKEN,
kantoor houdende te OUDENAARDE,
Gevaertsdreef 6

tegen :

I. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de vlaamse regering,
II. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de vlaamse regering,
die woonplaats kiest bij
Advocaat bij het Hof van Cassatie J. VERBIST,
en Advocaten C. BEVERNAGE en P. PEETERS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13

tussenkomende partij in de zaak
A. 43.056/VII-9704. :

II. Gerard BEYLS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. HEYVAERT,
kantoor houdende te GENT,
Hoornstraat 13

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Gerard BEYLS
op 24 januari 1990 heeft ingediend om de nietigverkla-
ring te vorderen van het besluit van 7 november 1989 van
de gemeenschapsminister van leefmilieu, natuurbehoud en
landinrichting houdende opheffing van het besluit van
10 maart 1988 van de bestendige deputatie van de
provincieraad van West-Vlaanderen waarbij hem vergunning

werd verleend om zijn varkensfokkerij, gelegen te Ledegem (Rollegem-Kapelle), aan de Knokstraat, uit te breiden (zaak A. 41.902);

Gezien het verzoekschrift dat Luc DEBLAUWE op 13 september 1990 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 14 juni 1990 van de gemeenschapsminister van leefmilieu, natuurbeschoud en landinrichting houdende intrekking van bovenvermeld ministerieel besluit van 7 november 1989 (zaak A. 43.056);

Gelet op het arrest nr. 35.798 van 8 november 1990 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen in de zaak A. 43.056/VII-9704;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 2 oktober 1990 in de zaak A. 43.056/VII-9704;

Gelet op de beschikking van 13 november 1990 die de tussenkomst van Gerard BEYLS toelaat;

Gezien de memorie van antwoord in de zaak A. 41.902/VII-9329;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord in de zaak A. 43.056/VII-9704;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. PROVOST;

Gelet op de beschikking van 1 december 1997 tot voeging van de zaken;

Gelet op de beschikking van 1 december 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van de dossiers gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 10 maart 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 mei 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. DE CONINCK die, loco Advocaat A. HEYVAERT verschijnt voor G. BEYLS, van Advocaat G. VERMEIRE, die verschijnt voor L. DEBLAUWE, en van Advocaat P. PEETERS die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het, behoudens wat de kosten betreft in de zaak A. 41.902/VII-9329, eensluidend advies van Adjunct-auditeur P. PROVOOST, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Feiten

1.1. Op 10 maart 1986 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen aan de verzoeker in de zaak A. 41.902 een ARAB-vergunning voor de uitbating van drie bijkomende stallen op zijn varkensbedrijf.

1.2. Het "getuigschrift van bekendmaking" dd. 5 april 1988, opgemaakt door het gemeentebestuur, stelt dat de deputatiebeslissing "aangeplakt werd aan het gemeentehuis en aan de zetel van de exploitatie, gedurende tien dagen, zijnde van 26 maart 1988 tot 5 april 1988".

1.3. De verzoeker in de zaak A. 43.056 tekent op 5 april 1988 beroep aan tegen die beslissing.

1.4. Met het in de zaak A. 41.902 bestreden besluit wordt het beroep ontvankelijk en gegrond verklaard, en wordt de vergunning voor de uitbreiding geweigerd.

In dat besluit wordt overwogen dat het beroepen besluit werd aangeplakt van 26 maart 1988 tot 5 april 1988, en dat het beroep bijgevolg binnen de reglementaire termijn werd ingediend.

1.5. Op 30 januari 1990 vraagt de verzoeker in de zaak A. 41.902 de minister om zijn besluit in te trekken, bezorgt hem een afschrift van zijn annulatieberoep, en legt hij volgende verklaring van de burgemeester voor :

"Ondergetekende, Patrick Van Gheluwe, burgemeester van de gemeente Ledegem, verklaart en bevestigt bij deze dat, na navraag bij de technische dienst, die de aanplakking gedaan heeft, dat het besluit van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van West-Vlaanderen dd. 10.03.1988, waarbij vergunning werd verleend om de heer Gerard Beyls, voor uitbreiding van een varkensfokkerij, gelegen langs de Knokstraat te 8651 Ledegem, kadastraal bekend sie A nr.374B, bekend gemaakt werd door aanplakking op het gemeentehuis en bij het bedrijf zelf.
Dat deze aanplakking gedaan werd op vrijdag 25 maart 1988."

1.6. Op 3 april 1990 wordt volgend getuigschrift van bekendmaking aan de diensten van de minister bezorgd :

"Het College van Burgemeester en Schepenen bevestigt dat de beslissing van de Bestendige Deputatie van de provinciale raad van West-Vlaanderen, dd. 10.03.1988 waarbij toelating verleend wordt aan de heer Gerard Beyls-Rebry, Roeselarestraat 118 te 8651 Ledegem om in deze gemeente, 8651 Rollegem-Kapelle, Knokstraat Sie A nr. 374b de

vergunde varkensfokkerij uit te breiden met drie stallen voor elk 620 mestvarkens tot een totaal aantal dieren van 3.100 in vijf stallen,

- ter kennis van de aanvrager gebracht werd op 25.03.1988 door overhandiging van een afschrift van de genomen beslissing en een exemplaar van het plan;
- ter kennis werd gebracht van de belanghebbende openbare besturen;
- en binnen de vijf dagen nadat het gemeentebestuur van de beslissing kennis heeft gekregen, aangeplakt werd aan het gemeentehuis en aan de zetel van de exploitatie, op 25 maart 1988 voor een periode van tien dagen, ingaand op 26 maart 1988 tot 5 april 1988."

1.7. Met het in de zaak A. 43.056 bestreden besluit trekt de minister zijn besluit van 7 november 1989 in, op grond van volgende overwegingen :

"Overwegende dat uit in de vorige paragraaf geciteerd attest van de gemeente Ledegem blijkt dat de in een vroeger attest, dd. 5 april 1988, geciteerde eerste dag van aanplakking, nl. 26 maart 1988, stilzwijgend vervangen wordt door een nieuwe datum, nl. 25 maart 1988;

Overwegende dat dientengevolge het op 5 april 1988, door de heer DEBLAUWE Luc, ingestelde beroep onontvankelijk wordt;

Overwegende dat een onregelmatige administratieve rechtshandeling die rechten heeft doen ontstaan, slechts door de overheid op rechtmatigheidsgronden kan worden ingetrokken binnen de termijn bepaald voor het instellen van een beroep bij de Raad van State, of indien dergelijk beroep werd ingesteld, tot aan de sluiting van de debatten;

Overwegende dat in casu op 24 januari 1990 een verzoekschrift tot vernietiging van het eerder aangehaalde besluit MB 1288 van 7 november 1989 van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, werd ingediend;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding bestaat om het besluit nr. MB 1288 van 7 november 1989 in te trekken en het beroep, door de heer DEBLAUWE Luc, ingesteld op 5 april 1988 onontvankelijk te verklaren,";

2. Zaak A. 43.056

2.1. Ontvankelijkheid

2.1.1. Overwegende dat, ter terechtzitting, de verwerende partij en de tussenkomen de partij aanvoeren dat de verzoeker geen actueel belang meer heeft bij de gevraagde vernietiging, omdat de bestreden vergunning geen uitwerking meer heeft sinds 25 februari 1998;

2.1.2. Overwegende dat met een ministerieel besluit van 23 februari 1998 voor de betrokken inrichting een nieuwe vergunning, een milieuvergunning, werd verleend; dat de verzoeker er terecht op wijst dat bij het verlenen van die vergunning rekening werd gehouden met het feit dat de inrichting over de bestreden vergunning beschikte, om de betrokken aanvraag te beschouwen als een aanvraag tot het verder exploiteren van een bestaand veeteeltbedrijf; dat niet vaststaat dat de laatste vergunning ook zou verleend zijn indien het niet om een bestaande, doch om een nieuwe inrichting ging; dat op het ogenblik van het sluiten van de debatten niet vaststaat dat laatstbedoelde vergunning door de verzoeker niet meer voor de Raad van State kan bestreden worden; dat deze derhalve een actueel belang heeft bij de voorliggende vordering;

2.2. Ten gronde

2.2.1.1.1. Overwegende dat het eerste middel de schending aanvoert van de artikelen 10 en 11 van de gecoördineerde grondwet, artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, artikel 52 van het procedurereglement, de zorgvuldigheidsplicht en de hoorplicht; dat de verzoekende partij in dit verband stelt dat het bestreden besluit de intrekking inhoudt van een beslissing die op zijn beroep werd genomen en dat die intrekking gegrond wordt op het indienen van een vordering tot vernietiging van het ministerieel besluit van 7 november 1989 alsmede op het nieuw getuigschrift van bekendmaking van 3 april 1990, zonder dat hem gevraagd werd daarover zijn opmerkingen te formuleren,

zodat uitsluitend rekening werd gehouden met het standpunt van de vergunningaanvrager; dat de verzoekende partij voorts betoogt :

"De intrekking van een bestuurshandeling gegrond op het instellen van een annulatieberoep door een belanghebbende, is een bestuurshandeling die wordt gesteld naar aanleiding en in het kader van een procedure voor een rechtscollège.

De mogelijkheid tot intrekking wordt volledig bepaald door het annulatieberoep, zodat een dergelijke intrekking moet omgeven zijn door de waarborgen eigen aan de gerechtelijke procedure, te weten : hoorplicht en rechten van verdediging.

Het optreden van het bestuur naar aanleiding en in het kader van gerechtelijke procedure houdt in dat elke belanghebbende in staat wordt gesteld met gelijke middelen voor zijn belangen op te komen, zodat in casu het bestuur niet mocht overgaan tot intrekking zonder verzoekers standpunt op gelijke en evenwaardige wijze te behandelen als dat van de belanghebbende die initieel beroep instelde bij de Raad van State en naar aanleiding van welke procedure verzoeker op een evenwaardige manier zijn argumenten had kunnen uiteenzetten en ter beoordeling voorleggen.";

2.2.1.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord repliceert dat zij in deze is opgetreden als orgaan van actief bestuur en niet als een jurisdictie, dat de betrokken partijen ter verdediging van hun belangen over geen andere waarborgen beschikken dan die welke de wetten en reglementen hen uitdrukkelijk toekennen, dat in deze door de toepasselijke reglementering geen tegensprekelijke rechtspleging wordt opgelegd, dat de rechten van verdediging en de hoorplicht dan ook niet toepasselijk zijn, en dat het annulatieberoep alle processuele waarborgen biedt;

2.2.1.1.3. Overwegende dat de tussenkommende partij stelt dat een tegensprekelijke rechtspleging niet door de wet wordt opgelegd en ook niet is voorzien in het beroep bij de minister;

2.2.1.2. Overwegende dat het feit dat de intrekking van een administratieve rechtshandeling door het actief bestuur, gebeurt binnen het raam van een annulatieberoep, niet voor gevolg heeft dat die intrekkingbeslissing zelf een jurisdictionele beslissing wordt; dat de verzoeker derhalve ten onrechte voorhoudt dat hij de rechten en waarborgen geniet, die gelden in een jurisdictionele procedure; dat de door de verzoeker ingeroepen bepalingen en beginselen niet inhouden dat hij moest gehoord worden over de ontvankelijkheid en de gegrondheid van het annulatieberoep; dat overigens niet valt in te zien hoe het bestuur verzoeker zou hebben moeten horen over die ontvankelijkheid en gegrondheid, nu deze laatste geen partij was in de desbetreffende annulatieprocedure; dat het middel niet gegrond is;

2.2.2.1.1. Overwegende dat ook het tweede middel steunt op de schending van de artikelen 10 en 11 van de gecoördineerde grondwet; dat de verzoeker aanvoert dat de termijn van tien dagen om administratief beroep in te stellen eindigde op 4 april 1988, zijnde paasmaandag, dag waarop de postkantoren gesloten waren, waardoor zijn beroepstermijn geen tien, doch slechts zeven dagen bedroeg; dat hij vervolgt :

"Verzoeker wordt op die wijze een beroepstermijn onthouden die even lang is als die welke in analoge beroepen (eventueel waarvan de beroepstermijn niet verstrijkt op een feestdag) aan andere appellanten wel gegeven wordt.

Verzoeker wordt dus op een ongelijke wijze behandeld als andere personen die bij toepassing van art. 13 ARAB beroep aantekenen.

Voor deze ongelijke behandeling is geen enkele objectieve en redelijke verantwoording aanwezig.";

2.2.2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat artikel 13 van het ARAB correct werd toegepast, dat deze bepaling, in tegenstelling tot artikel 53 van het gerechtelijk wetboek en artikel 88 van het procedurereglement voor de afdeling

administratie van de Raad van state, geen rekening houdt met zaterdagen, zon- en feestdagen, en dat de verzoeker niet aantoont dat zij discriminerend is opgetreden;

2.2.2.1.3. Overwegende dat de tussenkomenende partij aanvoert dat artikel 13 gelijk is voor alle Belgen en dat het feit dat het concrete resultaat van een bepaling in het ene geval anders is dan in het andere, geen schending van het gelijkheidsbeginsel inhoudt;

2.2.2.2. Overwegende dat de verzoekende partij niet betwist dat de verwerende partij artikel 13 van het ARAB m.b.t. de beroepstermijn, ten aanzien van haar op dezelfde wijze heeft toegepast als ten aanzien van andere personen wier beroepstermijn verstreek op een dag waarop de postkantoren gesloten waren; dat het middel bijgevolg niet gegrond is;

2.2.3.1.1. Overwegende dat het derde middel is afgeleid uit de schending van artikel 13 van het ARAB en van de motiveringsplicht; dat de verzoekende partij ook hier aanvoert dat de termijn om het administratief beroep in te stellen, verstreek op paasmaandag, dag waarop de postkantoren gesloten zijn; dat hij nogmaals verwijst naar de hoger vermelde bepalingen van het gerechtelijk wetboek en het procedurereglement; dat hij van mening is dat in casu werd afgeweken "van dit principe", waardoor de beroepstermijn herleid werd tot zeven dagen; dat hij ten slotte stelt dat het bestreden besluit geen motief geeft waarom in casu artikel 13 van het ARAB op deze wijze werd toegepast;

2.2.3.1.2. Overwegende dat het verweer van de verwerende partij identiek is aan dit tegen het tweede middel;

2.2.3.1.3. Overwegende dat het verzoekschrift tot tussenkomst dienaangaande geen argumentatie bevat;

2.2.3.1.4. Overwegende dat de verzoeker er in zijn memorie van wederantwoord nog op wijst dat het niet uitgesloten is dat men pas op de negende of de tiende dag kennis neemt van het aangeplakte bericht, zodat, wanneer die dag een feestdag is, men geen tijdig beroep meer kan instellen;

2.2.3.2. Overwegende dat artikel 13, derde lid, van het ARAB als volgt luidt :

"Het beroep wordt betekend bij ter post aangetekende brief, verzonden binnen tien dagen na de eerste dag van de aanplakking van de beslissing.";

dat deze bepaling, in tegenstelling tot de door de verzoeker ingeroepen bepalingen van het gerechtelijk wetboek en het procedurereglement, geen verlenging van de beroepstermijn voorziet voor het geval die termijn verstrijkt op een zaterdag, zon- of feestdag; dat het bestreden besluit, blijkens de hoger geciteerde overwegingen, afdoende motiveert waarom het werd genomen; dat het middel niet gegrond is;

2.2.4.1.1. Overwegende dat het vierde middel de schending inroept van artikel 10 van het ARAB, alsmede "van de algemene plicht beslissingen te steunen op een feitelijke en rechtsgeldige motivering"; dat het middel als volgt wordt ontwikkeld :

"De formele redengeving van het bestreden besluit bestempelt zonder meer op 24.01.1990 ingediende verzoekschrift als een aanleiding om tot intrekking over te gaan van het ministerieel besluit MB 1288 van 07.11.1989.

Het bestreden besluit rept met geen woord over het oordeel van de verwerende partij (de Minister die zijn besluit introk) over de ontvankelijkheid en gegrondheid van het annulatieberoep noch over de grenzen van de uitvoering van een mogelijk annulatiearrest.

Het voormeld artikel 10 ARAB legt een formele motiveringsplicht op.

Een gemotiveerd intrekingsbesluit naar aanleiding en in het kader van een annulatieberoep verplicht de verwerende partij ertoe aan te geven waarom zij het annulatieberoep ontvankelijk acht, in welke mate zij de ingeroepen middelen gegrond acht en wat zij als rechtsverplichtingen voortvloeiend uit de gegrondheid van de middelen beschouwt.

In casu ontbreekt elke motief terzake zodat het besluit een schending inhoudt van de motiveringsplicht.";

2.2.4.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord repliceert dat het bestreden besluit omstandig is gemotiveerd;

2.2.4.1.3. Overwegende dat het verzoekschrift tot tussenkomst dienaangaande geen argumentatie bevat;

2.2.4.2. Overwegende dat de hoger geciteerde overwegingen uit het bestreden besluit op afdoende wijze de motieven reveleren om verzoekers administratief beroep als laattijdig te verwerpen; dat dit uit het oogpunt van de formele motiveringsplicht volstaat; dat het middel derhalve niet gegrond is;

3. Zaak A. 41.902

Overwegende dat de verwerping van het beroep in de zaak A. 43.056 voor gevolg heeft dat het beroep A. 41.902 geen voorwerp heeft, vermits de daarmee bestreden beslissing door de intrekking ervan geacht moet worden nooit te hebben bestaan; dat het in die omstandigheden weliswaar gepast voorkomt de kosten van dit beroep ten laste van de verwerende partij te leggen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De beroepen worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep in de zaak A. 41.902/VII-9329, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van het beroep in de zaak A. 43.056/VII-9704, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op drie september 1900 achtennegentig
door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

M.-R. BRACKE.